

УКРАЇНА
МІНІСТЕРСТВО ІНФРАСТРУКТУРИ УКРАЇНИ

просп. Перемоги, 14, м. Київ, 01135
тел.: (044) 351-40-96, 351-49-54, 351-40-01, факс: (044) 351-48-45
E-mail: miy@mtu.gov.ua, сайт: www.mtu.gov.ua, код згідно з ЄДРПОУ 37472062

Державна регуляторна служба
України

Міністерство інфраструктури України надсилає для погодження проєкт Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання ринку послуг автомобільного транспорту в Україні з метою приведення їх у відповідність з актом Європейського Союзу» (далі – проєкт акта).

Відповідно до статті 21 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» просимо розглянути та погодити проєкт акта у найкоротший строк.

Додатки (тільки адресату): 1. Копія проєкту акта на 13 арк. в 1 прим.
2. Аналіз регуляторного впливу на 32 арк. в 1 прим.
3. Копія оприлюдненого повідомлення про оприлюднення проєкту акта на 1 арк. в 1 прим.

Заступник Міністра

Наталія ФОРСЮК

Лідія Юсіна 351 41 91

389547 *

№598/25/14-20 від 25.02.2020

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері безпеки експлуатації колісних транспортних засобів відповідно до вимог Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони»

25 Лютого 2020, 17:50

[◀ Оголошення](#) [◀ Регуляторна діяльність](#) [◀ Повідомлення про оприлюднення](#)

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України у сфері безпеки експлуатації колісних транспортних засобів відповідно до вимог Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» (далі – Проект Закону) розроблено на виконання Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода про асоціацію Україна – ЄС),

Проект Закону передбачає істотне вдосконалення механізмів державного регулювання у сфері безпеки експлуатації колісних транспортних засобів:

впровадження періодичних перевірок транспортних засобів на придатність до експлуатації, що мають прямий вплив на безпеку дорожнього руху;

впровадження на законодавчому рівні вимог щодо встановлення контрольних пристроїв (обмежувачів швидкості, тахографів) на певні категорії транспортних засобів з метою забезпечення безпеки учасників дорожнього руху на дорогах України та зниження рівня смертельних ДТП;

створення системи періодичної підготовки водіїв транспортних засобів окремих категорій, експертів з перевірки транспортних засобів на придатність до експлуатації та підвищення їх професійної компетентності;

забезпечення контролю та встановлення відповідальності за порушення режимів робочого часу та часу відпочинку водіїв;

забезпечення дотримання норм законодавства у сфері безпеки експлуатації колісних транспортних засобів шляхом впровадження адміністративної відповідальності водіїв, посадових осіб суб'єктів господарювання, фізичних осіб-підприємців за вчинені правопорушення у сфері безпеки дорожнього руху, господарської діяльності у сфері транспорту, у тому числі надання послуг автомобільним транспортом.

запровадження чітких, спільних з країнами - учасницями ЄС правил щодо часу керування, перерв та періодів відпочинку водіїв автотранспортних засобів, залучених до здійснення національних і міжнародних автомобільних перевезень, шляхом впровадження скоординованих дій між Україною та країнами - учасницями ЄС відповідно до принципу пропорційності.

Розробником проекту акта є Директорат з безпеки на транспорті Мінінфраструктури.

Проект акта розміщено на офіційному сайті Міністерства інфраструктури (www.mintrans.gov.ua) у розділі «Регуляторна діяльність».

Зауваження та пропозиції до проекту акта прохання надавати на адресу Директорату з безпеки на транспорті, 01135, м. Київ, проспект Перемоги, 14; aleksandrov@mtu.gov.ua.

Зауваження та пропозиції від фізичних та юридичних осіб, їх об'єднань приймаються протягом 30 календарних днів з дня опублікування проекту Закону у письмовому та / або електронному вигляді.

[Поділитись сторінкою](#)

За галузями

[Автомобільний та міський транспорт](#)
[Дорожнє господарство](#)
[Залізничний транспорт](#)
[Водний транспорт](#)
[Авіатранспорт](#)
[Поштовий зв'язок](#)

За темами

[Безпека на транспорті](#)
[Аналітика](#)
[Відкриті дані](#)
[Громадська рада](#)
[Дозволи](#)
[Дорадчі органи](#)
[Євроінтеграція](#)
[Регуляторна діяльність](#)
[Закупівлі](#)
[Інформаційні технології](#)
[Міжнародні зв'язки](#)
[Інфраструктурні проекти](#)
[Послуги](#)
[Запобігання корупції](#)
[Публічна інформація](#)
[Реформи](#)
[Ліцензування та сертифікація](#)
[Повідомлення про оприлюднення](#)
[Інвестиції](#)
[Кадри](#)
[Управління майном](#)
[Продаж та списання](#)
[Автомобільний](#)
[Залізничний](#)
[Водний](#)
[Авіаційний](#)
[Спецтехніка](#)
[Інший транспорт](#)

Порівняльна таблиця
до проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання ринку послуг автомобільного транспорту в Україні з метою приведення їх у відповідність з актом Європейського Союзу»

Зміст положення (норми) чинного законодавства	Зміст запропонованих змін
Закон України «Про автомобільний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 32, ст. 273 із наступними змінами)	
Стаття 1. Визначення основних термінів У цьому Законі наведені терміни вживаються в такому значенні: внутрішні перевезення - перевезення пасажирів і вантажів між населеними пунктами, розташованими на території однієї держави; Відсутня	Стаття 1. Визначення основних термінів У цьому Законі наведені терміни вживаються в такому значенні: автомобільний перевізник - суб'єкт господарювання, що здійснює перевезення пасажирів та/або вантажів транспортними засобами; Виключити Державний реєстр автомобільних перевізників – автоматизована система збирання, накопичення, зберігання, обліку та надання інформації про автомобільних перевізників, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом, їх транспортні засоби, менеджерів (управителів) з перевезень;

..... Відсутня	 менеджер (управитель) з перевезень — фізична особа, яка є працівником, власником (співвласником) автомобільного перевізника, або якщо автомобільний перевізник є фізичною особою-підприємцем, – така особа, або інша фізична особа, призначена автомобільним перевізником на умовах договору, яка здійснює постійний та ефективний контроль за діяльністю з перевезення пасажирів та/або вантажів;
Стаття 6. Система органів державного регулювання та контролю Планові перевірки проводяться не частіше одного разу на рік. Орган державного контролю не пізніше ніж за 10 календарних днів до початку проведення планової перевірки письмово повідомляє про це автомобільного перевізника, якого буде перевіряти. 	Стаття 6. Система органів державного регулювання та контролю Виключити

Стаття 9. Особливості ліцензування на автомобільному транспорті Відсутня Ліцензування на автомобільному транспорті спрямоване на визначення початкових і поточних умов надання послуг з перевезень пасажирів і небезпечних вантажів, а також найважливіших параметрів обслуговування споживачів. Завданням ліцензування на автомобільному транспорті є: - сприяння становленню сучасного ринку послуг, розвитку автомобільного транспорту та стимулювання впровадження нових видів послуг; - підвищення ефективності використання транспортних засобів; - створення конкурентного середовища; - захист прав споживачів та ринку послуг від небезпечних перевезень; - забезпечення соціальних стандартів транспортного обслуговування; - забезпечення використання сертифікованих і дозволених для використання транспортних засобів; - забезпечення доступності послуг та підвищення якості	Стаття 9. Особливості ліцензування та державного (нагляду) контролю на автомобільному транспорті Господарська діяльність з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом здійснюється підставі ліцензії, крім випадків встановлених законом. Ліцензування на автомобільному транспорті спрямоване на визначення початкових і поточних умов надання послуг з перевезень пасажирів і вантажів, а також найважливіших параметрів обслуговування споживачів. Завданням ліцензування на автомобільному транспорті є: - сприяння становленню сучасного ринку послуг, розвитку автомобільного транспорту та стимулювання впровадження нових видів послуг; - підвищення ефективності використання транспортних засобів; - створення конкурентного середовища; - захист прав споживачів та ринку послуг; - забезпечення соціальних стандартів транспортного обслуговування;

транспортного обслуговування.

Ліцензія видається на господарську діяльність з надання послуг з перевезення пасажирів і небезпечних вантажів на такі види робіт:

- надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів автобусами;**
 - надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів на таксі;**
 - надання послуг з внутрішніх перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення;**
 - надання послуг з внутрішніх перевезень небезпечних вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами;**
 - надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів автобусами;**
 - надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів на таксі;**
 - надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів легковими автомобілями на замовлення;**
 - надання послуг з міжнародних перевезень небезпечних вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами.**
- Ліцензія на надання послуг з міжнародних перевезень пасажирів чи небезпечних вантажів надає право автомобільному перевізнику надавати послуги з внутрішніх перевезень пасажирів чи небезпечних вантажів.**

забезпечення використання сертифікованих і дозволених для використання транспортних засобів;

забезпечення доступності послуг та підвищення якості транспортного обслуговування.

Господарська діяльність з перевезення пасажирів та/ або вантажів автомобільним транспортом, що підлягає ліцензуванню, здійснюється за такими видами:

- внутрішні перевезення пасажирів автобусами;**
- внутрішні перевезення пасажирів на таксі;**
- внутрішні перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення;**
- внутрішні перевезення вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами;**
- внутрішні перевезення небезпечних вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами;**
- міжнародні перевезення пасажирів автобусами;**
- міжнародні перевезення пасажирів на таксі;**
- міжнародні перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення;**
- міжнародні перевезення вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами;**
- міжнародні перевезення небезпечних вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами.**

Ліцензія на міжнародні перевезення пасажирів чи вантажів, у тому числі небезпечних вантажів, надає право автомобільному перевізнику здійснювати

внутрішні перевезення пасажирів чи вантажів.

Господарська діяльність з перевезення пасажирів та/ або вантажів автомобільним транспортом не підлягає ліцензуванню якщо:

перевезення вантажів автомобільними транспортними засобами з дозволеною максимальною масою, що не перевищує 3,5 тони;

перевезення автомобільними транспортними засобами з максимальною конструктивною швидкістю, яка не перевищує 40 кілометрів на годину.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та (або) вантажів автомобільним транспортом визначаються відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» з урахуванням норм цього Закону.

Особливості провадження господарської діяльності з внутрішніх та/або міжнародних перевезень пасажирів автобусами, внутрішніх та/або міжнародних перевезень вантажів вантажними автомобілями, причепами, напівпричепами включає умови щодо:

бездоганної ділової репутації автомобільного перевізника;

належного фінансового автомобільного перевізника;

професійної компетентності автомобільного перевізника;

наявності службового приміщення на території України, у якому зберігаються документи стосовно організації та умов провадження діяльності з перевезення пасажирів автобусами та/або вантажів.

Вимоги до службового приміщення та перелік документів стосовно організації та умов провадження діяльності з внутрішніх та/або міжнародних перевезень пасажирів автобусами, внутрішніх та/або міжнародних перевезень вантажів вантажними автомобілями, причепами, напівпричепами встановлюються Ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів автобусами та/або вантажів автомобільним транспортом.

Автомобільний перевізник повинен повідомляти орган ліцензування про невідповідність ліцензійним умовам провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом.

Автомобільний перевізник звільняється від відповідальності за порушення ліцензійних умов під час здійснення господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом у разі повідомлення, у порядку встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері автомобільного транспорту, орган ліцензування про невідповідність ліцензійним умовам та усунення таких

	невідповідностей у встановлені строки. Державний нагляд (контроль) за дотриманням автомобільними перевізниками Ліцензійних умов провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом здійснюється відповідно до законодавства з урахуванням ступеня ризику їх діяльності, визначеного за критеріями, встановленими Кабінетом Міністрів України. Анулювання ліцензії здійснюється відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності».
Стаття 9 ¹ . Бездоганна ділова репутація автомобільного перевізника	Стаття 9 ¹ . Бездоганна ділова репутація автомобільного перевізника
Відсутня	Здобувач ліцензії, автомобільний перевізник, у випадках, визначених цим Законом, а також менеджер (управитель) з перевезень повинні мати бездоганну ділову репутацію. Злочинами, які можуть призвести до втрати бездоганної ділової репутації менеджером (управителем) з перевезень та (або) автомобільним перевізником є: злочини у сфері господарської діяльності, у тому числі пов'язані з контрабандою;

злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту;

злочини проти довкілля;

злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян;

злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів;

злочини у сфері службової діяльності;

злочини проти волі, честі та гідності особи.

Адміністративними правопорушеннями, які можуть призвести до втрати бездоганної ділової репутації менеджером (управителем) з перевезень та (або) автомобільним перевізником є:

порушення порядку транспортування тварин;

правопорушення у сфері керування та експлуатації транспортних засобів комерційних;

порушення правил або невиконання правил, норм, стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху;

порушення правил дорожнього перевезення небезпечних вантажів;

порушення правил щодо максимально допустимих вагових та габаритних параметрів колісних транспортних засобів;

порушення правил надання послуг та вимог безпеки при наданні послуг з перевезення пасажирів, вантажів автомобільним транспортом;

порушення тривалості робочого часу та періодів відпочинку водіїв;

порушення порядку провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, вантажів автомобільним транспортом;

правопорушення, що посягають на встановлений порядок управління у сфері безпеки на наземному транспорті.

Відомості про порушення законодавства автомобільним перевізником, менеджером (управителем) з перевезень протягом останніх двох років вноситься до державного реєстру автомобільних перевізників.

Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує реалізацію державної політики з питань

безпеки на наземному транспорті оцінює ризики втрати бездоганної ділової репутації та ухвалює рішення про втрату або збереження автомобільним перевізником, менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації.

Методика оцінювання ризиків втрати бездоганної ділової репутації автомобільним перевізником, менеджером (управителем) з перевезень та порядок відновлення втраченої бездоганної ділової репутації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері автомобільного транспорту.

Документи, що надаються автомобільним перевізником, здобувачем ліцензії, менеджером (управителем) з перевезень на підтвердження бездоганної ділової репутації визначаються Ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом з урахуванням норм цього Закону.

Стаття 9². Належний фінансовий стан автомобільного перевізника

Стаття 9². Належний фінансовий стан автомобільного перевізника

Відсутня

Автомобільний перевізник, здобувач ліцензії у випадках, визначених цим Законом, повинен мати належний фінансовий стан.

Сума оборотних засобів, активів за останній звітний фінансовий рік на підтвердження належного фінансового стану автомобільного перевізника, здобувача ліцензії визначається Ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та (або) вантажів автомобільним транспортом.

Автомобільний перевізник, здобувач ліцензії може підтвердити свій належний фінансовий стан шляхом надання банківської гарантії, договору страхування професійної відповідальності на суму і строк дії не менше ніж передбачено Ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та (або) вантажів автомобільним транспортом.

Документи, що надаються автомобільним перевізником, здобувачем ліцензії на підтвердження належного фінансового стану визначаються Ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом з урахуванням норм цього Закону.

Стаття 9³. Професійна компетентність автомобільного перевізника

Відсутня

Стаття 9³. Професійна компетентність автомобільного перевізника

Автомобільний перевізник, здобувач ліцензії у випадках, визначених цим Законом, вважається таким, що має професійну компетентність за наявності у його менеджера (управителя) з перевезень дійсного свідоцтва професійної компетентності.

Свідоцтво професійної компетентності менеджера (управителя) з перевезень є персоніфікованим документом, який видається строком на десять років після успішного складання іспиту в навчальних центрах з підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті, про втрату менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації зупиняє дію свідоцтва професійної компетентності на час до відновлення менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації.

Документи, що надаються автомобільним перевізником, здобувачем ліцензії на підтвердження

	професійної компетентності визначаються ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом з урахуванням норм цього Закону.
Стаття 9 ⁴ . Державний реєстр автомобільних перевізників	Стаття 9 ⁴ . Державний реєстр автомобільних перевізників
Відсутня	Відомості, що включаються до державного реєстру автомобільних перевізників, порядок ведення, користування та надання відомостей з державного реєстру автомобільних перевізників визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту з урахуванням норм цього Закону. Ведення державного реєстру автомобільних перевізників покладається на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті. Ліцензіату не дозволяється використання транспортного засобу для провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів, інформація про який не внесена до державного реєстру автомобільних перевізників, та використання одного транспортного засобу для

	провадження господарської діяльності декількома ліцензіатами. Для цілей цього Закону орган ліцензування отримує відомості та користується даними реєстрів, які ведуть: центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову політику; центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну митну політику; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань; центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну правову політику; центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України.
Стаття 34. Вимоги до автомобільного перевізника Автомобільний перевізник повинен: виконувати вимоги цього Закону та інших законодавчих і нормативно-правових актів України у сфері перевезення	Стаття 34. Вимоги до автомобільного перевізника Автомобільний перевізник повинен: виконувати вимоги цього Закону та інших законодавчих і нормативно-правових актів України у сфері перевезення пасажирів та/або вантажів;

пасажирів та/чи вантажів;

утримувати транспортні засоби в належному технічному і санітарному стані та забезпечувати їх зберігання відповідно до вимог статті 21 цього Закону;

забезпечувати контроль технічного і санітарного стану транспортних засобів перед виїздом на маршрут;

забезпечувати проведення медичного контролю стану здоров'я водіїв;

організувати проведення періодичного навчання водіїв методам надання домедичної допомоги потерпілим від дорожньо-транспортних пригод;

забезпечувати умови праці та відпочинку водіїв згідно з вимогами законодавства;

забезпечувати проведення стажування та інструктажу водіїв у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

забезпечувати безпеку дорожнього руху;

забезпечувати водіїв відповідною документацією на перевезення пасажирів.

утримувати транспортні засоби в належному технічному і санітарному стані та забезпечувати їх зберігання відповідно до вимог статті 21 цього Закону;

забезпечувати контроль технічного і санітарного стану транспортних засобів перед виїздом на маршрут;

забезпечувати проведення медичного контролю стану здоров'я водіїв;

організувати проведення початкового та періодичного навчання водіїв згідно з вимогами законодавства;

забезпечувати умови праці та відпочинку водіїв згідно з вимогами законодавства;

забезпечувати проведення стажування та інструктажу водіїв у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

забезпечувати безпеку дорожнього руху;

забезпечувати водіїв відповідною документацією

Відсутня

на перевезення пасажирів та/або вантажів.

Автомобільний перевізник зобов'язаний надавати безперешкодний доступ до службового приміщення та документів, які зберігаються у такому приміщенні, особам, уповноваженим на здійснення заходів державного нагляду (контролю)

Стаття 34¹. Менеджер (управитель) з перевезень

Стаття 34¹. Менеджер (управитель) з перевезень

Відсутня

Менеджер (управитель) з перевезень повинен мати бездоганну ділову репутацію та достатній рівень професійної компетентності, що підтверджується дійсним свідоцтвом професійної компетентності.

Менеджер (управитель) з перевезень автомобільного перевізника фактично та на постійній основі управляє діяльністю з перевезення пасажирів та/або вантажів, та є керівником, власником (співвласником), працівником автомобільного перевізника, а у випадку, коли автомобільним перевізником є фізична особа-підприємець, - цією особою, або виконує обов'язки менеджера (управителя) з перевезень на договірних засадах, а також перебуває в Україні не менше 185 днів (включаючи день приїзду та від'їзду) протягом року.

Менеджер (управитель) з перевезень може залучатися автомобільним перевізником на договірних засадах відповідно до законодавства.

Договір з менеджером (управителем) з перевезень повинен містити:

перелік завдань та обов'язків щодо управління діяльністю автомобільних перевезень, перевірки договорів та документів щодо транспортної діяльності, документів бухгалтерського обліку, товаросупровідних документів, документів щодо часу керування та відпочинку водіїв, технічного стану транспортних засобів;

відповідальність менеджера (управителя) з перевезень;

питання щодо охорони праці, питання пожежної безпеки, безпеки перевезень.

Менеджер (управитель) з перевезень може здійснювати одночасно управління не більш ніж чотирма автомобільними перевізниками, із загальною максимальною кількістю автомобільних транспортних засобів, що не перевищує п'ятдесят одиниць.

	Менеджер (управитель) з перевезень діє в інтересах автомобільного перевізника, виконує покладені на нього обов'язки особисто та несе відповідальність відповідно до договору та законодавства. Менеджером (управителем) з перевезень не може бути особа, засуджена за злочини у сфері господарської діяльності, у тому числі пов'язані з контрабандою, злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту, злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, злочини у сфері службової діяльності, злочини проти волі, честі та гідності особи, судимість з якої не знята або не погашена в установленому законом порядку. У випадку втрати менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті, вносить відомості про втрату бездоганної ділової репутації до державного реєстру автомобільних перевізників.
Стаття 34². Перевірка рівня професійної компетентності менеджера (управителя) з перевезень	Стаття 34². Перевірка рівня професійної компетентності менеджера (управителя) з перевезень

Відсутня

Перевірка рівня професійної компетентності менеджера (управителя) з перевезень здійснюється в навчальному центрі з підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів, призначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, шляхом складання іспиту. відповідно до порядку підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів, діяльність яких пов'язана з наданням послуг автомобільного транспорту.

Порядок підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів, діяльність яких пов'язана з наданням послуг автомобільного транспорту затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

Вимоги до навчального центру з підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів визначаються порядком підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів, діяльність яких пов'язана з наданням послуг автомобільного транспорту.

Здійснення державного нагляду (контролю) за діяльністю навчального центру з підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів покладається на центральний орган виконавчої влади, що

	забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.
Стаття 53. Організація міжнародних перевезень пасажирів і вантажів	Стаття 53. Організація міжнародних перевезень пасажирів і вантажів
Організацію міжнародних перевезень пасажирів і вантажів здійснюють перевізники відповідно до міжнародних договорів України з питань міжнародних автомобільних перевезень. До міжнародних перевезень пасажирів та небезпечних вантажів допускаються резиденти України, які мають досвід роботи на внутрішніх перевезеннях на договірних умовах не менше ніж три роки При виконанні міжнародних перевезень вантажів резиденти України повинні мати: дозволи іноземних країн, по території яких буде здійснюватися перевезення; дозвіл щодо узгодження умов та режимів перевезення в разі перевищення вагових або габаритних обмежень чи документ про внесення плати за проїзд великовагових (великогабаритних) транспортних засобів, якщо перевищення вагових (габаритних) обмежень над визначеними законодавством становить менше семи	Організацію міжнародних перевезень пасажирів і вантажів здійснюють перевізники відповідно до міжнародних договорів України з питань міжнародних автомобільних перевезень. Виключити

відсотків; свідоцтво про реєстрацію транспортного засобу; сертифікат відповідності транспортного засобу щодо безпеки руху та екологічної безпеки вимогам країн, територією яких буде здійснюватися перевезення, якщо інше не передбачено міжнародними договорами України документи на вантаж. 	
Стаття 59. Міжнародний автомобільний перевізник пасажирів і вантажів Резиденти України, які здійснюють міжнародні перевезення пасажирів чи вантажів, та (або) фахівці, призначені ними відповідальними за організацію та безпеку перевезень, повинні мати документ, що засвідчує їхню кваліфікацію, вимоги до якої та порядок її підтвердження визначає центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту. Вимоги до професійної кваліфікації за обсягами та рівнем підготовки мають передбачати володіння достатніми знаннями, для того щоб належним чином і ефективно займатися професійною діяльністю міжнародного автомобільного перевізника, зокрема знаннями таких	Стаття 59. Міжнародний автомобільний перевізник пасажирів і вантажів Виключити Виключити

~~предметів: комерційне і фінансове управління підприємством; технічні стандарти і операції; безпека дорожнього руху; доступ до ринків; елементи торгового, соціального і трудового, цивільного і податкового законодавства.~~

~~Вимоги до професійної кваліфікації мають бути підтверджені шляхом успішного складення обов'язкового письмового екзамену, а за необхідності й усного, що проводиться органом, установою чи організацією, призначеною центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.~~

Резиденти України, які здійснюють міжнародні перевезення пасажирів чи вантажів, повинні мати передбачену законодавством документацію та забезпечувати всі види обов'язкового страхування, передбачені законодавством України.

Нерезиденти України, які здійснюють регулярні, нерегулярні та маятникові (човникові) перевезення пасажирів у міжнародному сполученні по території України, повинні забезпечити необхідні режими праці і відпочинку водіїв, контроль стану їх здоров'я, а також контроль технічного, санітарного та екологічного стану автобуса перед виїздом на маршрут.

Виключити

Резиденти України, які здійснюють міжнародні перевезення пасажирів чи вантажів, повинні мати передбачену законодавством документацію та забезпечувати всі види обов'язкового страхування, передбачені законодавством України.

Нерезиденти України, які здійснюють регулярні, нерегулярні та маятникові (човникові) перевезення пасажирів у міжнародному сполученні по території України, повинні забезпечити необхідні режими праці і відпочинку водіїв, контроль стану їх здоров'я, а також контроль технічного, санітарного та екологічного стану автобуса перед виїздом на маршрут.

До міжнародних перевезень пасажирів та (чи) вантажів допускаються резиденти України, які склали обов'язковий письмовий екзамen на професійну придатність у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту. Право на здійснення транспортними засобами міжнародних перевезень пасажирів надається водіям, яким виповнився 21 рік. Право на керування автобусами на міжнародних маршрутах мають водії, які останні три роки працюють водіями автобусів.	Виключити Право на здійснення транспортними засобами міжнародних перевезень пасажирів надається водіям, яким виповнився 21 рік. Право на керування автобусами на міжнародних маршрутах мають водії, які останні три роки працюють водіями автобусів.
Стаття 60¹. Відповідальність за порушення порядку провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та (або) вантажів автомобільним транспортом	Стаття 60¹. Відповідальність за порушення порядку провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та (або) вантажів автомобільним транспортом
Відсутня	Провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та (або) вантажів автомобільним транспортом без одержання ліцензії відповідно до закону чи здійснення таких видів господарської діяльності без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом, - тягне за собою накладення штрафу на суб'єкти

господарювання від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу, що став знаряддям вчинення правопорушення, не залежно від того, чи перебуває він у власності правопорушника, чи без такої.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення, або пов'язані з отриманням доходу у великих розмірах, -

тягнуть за собою накладення штрафу від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу, що став знаряддям вчинення правопорушення, не залежно від того, чи перебуває він у власності правопорушника.

Здійснення господарської діяльності з перевезення пасажирів та (або) вантажів автомобільним транспортом з порушенням умов ліцензування, -

тягне за собою накладення штрафу на суб'єкта господарювання у розмірі від двохсот до п'ятиста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення, або пов'язані з отриманням доходу у великих розмірах, -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятиста до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Надання суб'єктом господарювання органу ліцензування недостовірної інформації щодо відповідності ліцензійним умовам -

тягне за собою накладення адміністративно – господарського штрафу від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. У цій статті отримання доходу у великих розмірах має місце, коли його сума у тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Право складати протоколи про правопорушення, передбачені цією статтею, мають уповноважені на те посадові особи органу ліцензування на автомобільному транспорті.

Справи про правопорушення, передбачені частинами першою та другою цієї статті розглядаються виключно у судовому порядку. Конфіскація транспортного засобу, що став

.....	України «Про автомобільний транспорт»;
Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування під час провадження господарської діяльності 1. За провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без ліцензії чи здійснення таких видів господарської діяльності з порушенням умов ліцензування посадові особи суб'єктів господарювання несуть адміністративну відповідальність, передбачену Кодексом України про адміністративні правопорушення. 2. У разі відсутності ліцензійних умов провадження відповідного виду господарської діяльності, що	Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування під час провадження господарської діяльності 1. За провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без ліцензії чи у період закінчення дії ліцензії повністю або частково, невиконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов, порушення ліцензіатом строку повідомлення про всі зміни даних, зазначених у заяві та документах, а також за наявності контролю за діяльністю ліцензіата у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції», резидентами держав, що здійснюють збройну агресію проти України, у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», суб'єкти господарювання притягаються до адміністративної відповідальності, передбаченої Кодексом України про адміністративні правопорушення та адміністративно-господарські санкції, визначені Законом України «Про автомобільний транспорт». 2. У разі відсутності ліцензійних умов провадження відповідного виду господарської діяльності, що

	знаряддям вчинення правопорушення, може бути застосована за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, що визначається цим та іншими законами України. Справи про правопорушення, передбачені частинами третьою, четвертою, п'ятою цієї статті, розглядають уповноважені на те посадові особи органу ліцензування на автомобільному транспорті. Адміністративно-господарські санкції застосовуються відповідно до закону центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), і зараховуються до Державного бюджету України.»;
Закон України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015, № 23, ст. 158; 2016 р., №4, ст. 40)	
Стаття 7. Перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню 24) перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, автомобільним, залізничним та повітряним транспортом, міжнародні перевезення пасажирів та вантажів автомобільним транспортом; Відсутня	Стаття 7. Перелік видів господарської діяльності, що підлягають ліцензуванню 24) перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, залізничним та повітряним транспортом, перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом; 24¹) внутрішні та міжнародні перевезення пасажирів, вантажів автомобільним транспортом з урахуванням особливостей, визначених Законом

підлягає ліцензуванню відповідно до закону, відповідальність за провадження такої господарської діяльності без ліцензії не застосовується.

3. За порушення законодавства у сфері ліцензування посадові особи органу ліцензування несуть адміністративну, матеріальну або дисциплінарну відповідальність.

підлягає ліцензуванню відповідно до закону, відповідальність за провадження такої господарської діяльності без ліцензії не застосовується.

3. За порушення законодавства у сфері ліцензування посадові особи органу ліцензування несуть адміністративну, матеріальну або дисциплінарну відповідальність.

II. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

Відсутня

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Вимога щодо ліцензування господарської діяльності з внутрішніх перевезень вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами застосовується починаючи з 1 січня 2023 року.

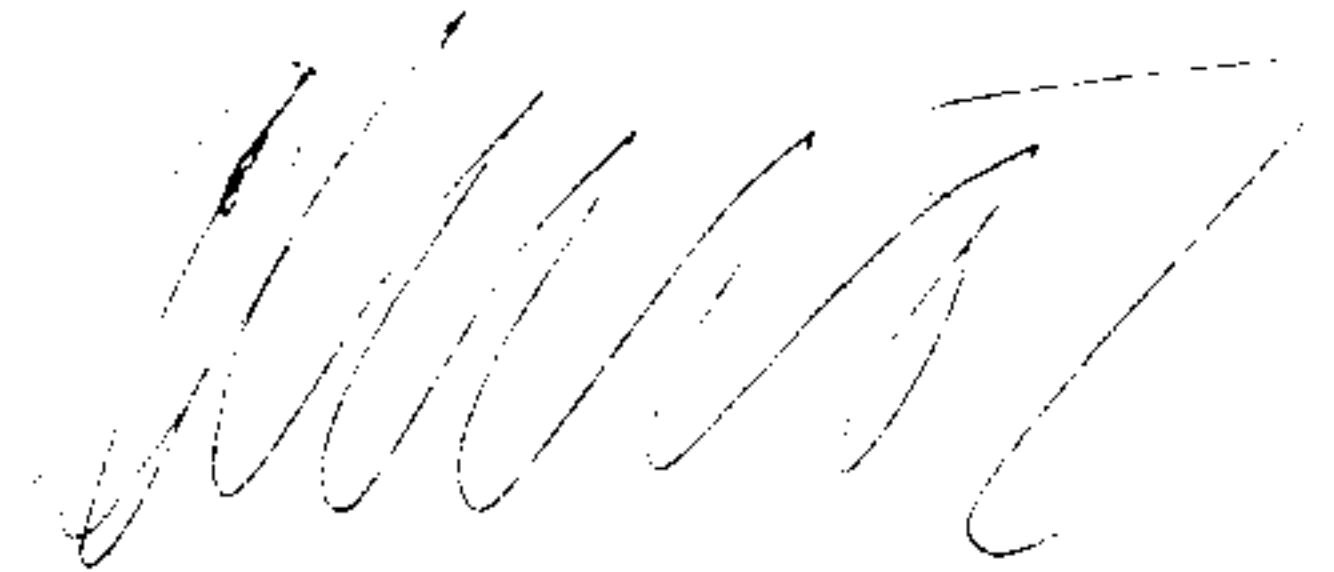
3. Ліцензії на право провадження діяльності з перевезення пасажирів, вантажів автомобільним транспортом видані до 01 січня 2021 року зберігають чинність за умови надання органу ліцензування документів на підтвердження автомобільним перевізником належного фінансового стану, свідоцтва професійної компетентності до 01 березня 2022 року.

4. Автомобільні перевізники, які отримали ліцензію на право провадження діяльності з перевезення пасажирів, вантажів автомобільним транспортом до 01 січня 2021 року вважатимуться такими, що мають бездоганну ділову репутацію.».

5. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Директор Департаменту стратегічного розвитку
дорожнього ринку та автомобільних перевезень

_____ 2020 р.

Ольга РЯБОВА

ПРОЄКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Олексій ГОНЧАРУК

« »

2020 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України
щодо врегулювання ринку послуг автомобільного транспорту в Україні
з метою приведення їх у відповідність з актом Європейського Союзу

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Законі України «Про автомобільний транспорт» (Відомості Верховної Ради України, 2006 р., № 32, ст. 273 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1:

абзац дев'ятнадцятий викласти в такій редакції:

«автомобільний перевізник - суб'єкт господарювання, що здійснює перевезення пасажирів та/або вантажів транспортними засобами»;

абзац двадцять шостий виключити;

доповнити з урахуванням алфавітного порядку термінами такого змісту:

«Державний реєстр автомобільних перевізників — автоматизована система збирання, накопичення, зберігання, обліку та надання інформації про автомобільних перевізників, які мають ліцензію на провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом, їх транспортні засоби, менеджерів (управителів) з перевезень;

менеджер (управитель) з перевезень — фізична особа, яка є працівником, власником (співвласником) автомобільного перевізника, або

якщо автомобільний перевізник є фізичною особою-підприємцем, – така особа, або інша фізична особа, призначена автомобільним перевізником на умовах договору, яка здійснює постійний та ефективний контроль за діяльністю з перевезення пасажирів та/або вантажів»;

2) частину п'ятнадцяту статті 6 виключити;

3) статтю 9 викласти в такій редакції:

«Стаття 9. Особливості ліцензування та державного (нагляду) контролю на автомобільному транспорті

Господарська діяльність з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом здійснюється на підставі ліцензії, крім випадків встановлених законом.

Ліцензування на автомобільному транспорті спрямоване на визначення початкових і поточних умов надання послуг з перевезень пасажирів і вантажів, а також найважливіших параметрів обслуговування споживачів.

Завданням ліцензування на автомобільному транспорті є:

сприяння становленню сучасного ринку послуг, розвитку автомобільного транспорту та стимулювання впровадження нових видів послуг;

підвищення ефективності використання транспортних засобів;

створення конкурентного середовища;

захист прав споживачів та ринку послуг;

забезпечення соціальних стандартів транспортного обслуговування;

забезпечення використання сертифікованих і дозволених для використання транспортних засобів;

забезпечення доступності послуг та підвищення якості транспортного обслуговування.

Господарська діяльність з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом, що підлягає ліцензуванню, здійснюється за такими видами:

внутрішні перевезення пасажирів автобусами;

внутрішні перевезення пасажирів на таксі;

внутрішні перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення;

внутрішні перевезення вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами;

внутрішні перевезення небезпечних вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами;

міжнародні перевезення пасажирів автобусами;

міжнародні перевезення пасажирів на таксі;

міжнародні перевезення пасажирів легковими автомобілями на замовлення;

міжнародні перевезення вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами;

міжнародні перевезення небезпечних вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами.

Ліцензія на міжнародні перевезення пасажирів та/або вантажів, у тому числі небезпечних вантажів, надає право автомобільному перевізнику здійснювати внутрішні перевезення пасажирів чи вантажів.

Господарська діяльність з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом не підлягає ліцензуванню якщо:

перевезення вантажів автомобільними транспортними засобами з дозволеною максимальною масою, що не перевищує 3,5 тонни;

перевезення автомобільними транспортними засобами з максимальною конструктивною швидкістю, яка не перевищує 40 кілометрів на годину.

Ліцензійні умови провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом визначаються відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності» з урахуванням норм цього Закону.

Особливості провадження господарської діяльності з внутрішніх та/або міжнародних перевезень пасажирів автобусами, внутрішніх та/або міжнародних перевезень вантажів вантажними автомобілями, причепами, напівпричепами включає умови щодо:

бездоганної ділової репутації автомобільного перевізника;

належного фінансового стану автомобільного перевізника;

професійної компетентності автомобільного перевізника;

наявності службового приміщення на території України, у якому зберігаються документи стосовно організації та умов провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом.

Вимоги до службового приміщення та перелік документів стосовно організації та умов провадження діяльності з внутрішніх та/або міжнародних перевезень пасажирів автобусами, внутрішніх та/або міжнародних перевезень вантажів вантажними автомобілями, причепами, напівпричепами встановлюються Ліцензійними умовами провадження діяльності з

перевезення пасажирів автобусами та/або вантажів автомобільним транспортом.

Автомобільний перевізник повинен повідомляти орган ліцензування про невідповідність ліцензійним умовам провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом.

Автомобільний перевізник звільняється від відповідальності за порушення ліцензійних умов під час здійснення господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом у разі повідомлення, у порядку встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері автомобільного транспорту, орган ліцензування про невідповідність ліцензійним умовам та усунення таких невідповідностей у встановлені строки.

Державний нагляд (контроль) за дотриманням автомобільними перевізниками Ліцензійних умов провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом здійснюється відповідно до законодавства з урахуванням ступеня ризику їх діяльності, визначеного за критеріями, встановленими Кабінетом Міністрів України.

Анулювання ліцензії здійснюється відповідно до Закону України «Про ліцензування видів господарської діяльності.»;

4) доповнити Закон статтями 9¹ – 9⁴ такого змісту:

«Стаття 9¹. Бездоганна ділова репутація

Здобувач ліцензії, автомобільний перевізник, у випадках, визначених цим Законом, а також менеджер (управитель) з перевезень повинні мати бездоганну ділову репутацію.

Злочинами, які можуть призвести до втрати бездоганної ділової репутації менеджером (управителем) з перевезень та/або автомобільним перевізником є:

злочини у сфері господарської діяльності, у тому числі пов'язані з контрабандою;

злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту;

злочини проти довкілля;

злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян;

злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів;

злочини у сфері службової діяльності;

злочини проти волі, честі та гідності особи.

Адміністративними правопорушеннями, які можуть призвести до втрати бездоганної ділової репутації менеджером (управителем) з перевезень та/або автомобільним перевізником є:

порушення порядку транспортування тварин;

правопорушення у сфері керування та експлуатації комерційних транспортних засобів;

порушення правил або невиконання правил, норм, стандартів, що стосуються забезпечення безпеки дорожнього руху;

порушення правил дорожнього перевезення небезпечних вантажів;

порушення правил щодо максимально допустимих вагових та габаритних параметрів колісних транспортних засобів;

порушення правил надання послуг та вимог безпеки при наданні послуг з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом;

порушення тривалості робочого часу та періодів відпочинку водіїв;

порушення порядку провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів, вантажів автомобільним транспортом;

правопорушення, що посягають на встановлений порядок управління у сфері безпеки на наземному транспорті.

Відомості про порушення законодавства автомобільним перевізником, менеджером (управителем) з перевезень протягом останніх двох років вносяться до державного реєстру автомобільних перевізників.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті оцінює ризики втрати бездоганної ділової репутації та ухвалює рішення про втрату або збереження автомобільним перевізником, менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації.

Методика оцінювання ризиків втрати бездоганної ділової репутації автомобільним перевізником, менеджером (управителем) з перевезень та порядок відновлення втраченої бездоганної ділової репутації затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері автомобільного транспорту.

Документи, що надаються автомобільним перевізником, здобувачем ліцензії, менеджером (управителем) з перевезень на підтвердження бездоганної ділової репутації визначаються Ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом з урахуванням норм цього Закону.

Стаття 9². Належний фінансовий стан

Автомобільний перевізник, здобувач ліцензії у випадках, визначених цим Законом, повинен мати належний фінансовий стан.

Сума оборотних засобів, активів за останній звітний фінансовий рік на підтвердження належного фінансового стану автомобільного перевізника, здобувача ліцензії визначається Ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом.

Автомобільний перевізник, здобувач ліцензії може підтвердити свій належний фінансовий стан шляхом надання банківської гарантії, договору страхування професійної відповідальності на суму і строк дії не менше ніж передбачено Ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та (або) вантажів автомобільним транспортом.

Документи, що надаються автомобільним перевізником, здобувачем ліцензії на підтвердження належного фінансового стану визначаються Ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом з урахуванням норм цього Закону.

Стаття 9³. Професійна компетентність

Автомобільний перевізник, здобувач ліцензії у випадках, визначених цим Законом, вважається таким, що має професійну компетентність за наявності у його менеджера (управителя) з перевезень дійсного свідоцтва професійної компетентності.

Свідоцтво професійної компетентності менеджера (управителя) з перевезень є персоніфікованим документом, який видається строком на десять років після успішного складання іспиту в навчальних центрах з підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

Рішення центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті, про втрату менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації зупиняє дію

свідомості професійної компетентності на час до відновлення менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації.

Документи, що надаються автомобільним перевізником, здобувачем ліцензії на підтвердження професійної компетентності визначаються ліцензійними умовами провадження діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом з урахуванням норм цього Закону.

Стаття 9⁴. Державний реєстр автомобільних перевізників

Відомості, що включаються до державного реєстру автомобільних перевізників, порядок ведення, користування та надання відомостей з державного реєстру автомобільних перевізників визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту з урахуванням норм цього Закону.

Ведення державного реєстру автомобільних перевізників покладається на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті.

Ліцензіату не дозволяється використання транспортного засобу для провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів, інформація про який не внесена до державного реєстру автомобільних перевізників, та використання одного транспортного засобу для провадження господарської діяльності декількома ліцензіатами.

Для цілей цього Закону орган ліцензування отримує відомості та користується даними реєстрів, які ведуть: центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну податкову політику; центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну митну політику; центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері виконання кримінальних покарань; центральний орган виконавчої влади, який служить суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку; центральний орган виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну правову політику; центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері захисту державного кордону та охорони суверенних прав України.»;

5) статтю 34 викласти в такій редакції:

«Стаття 34. Вимоги до автомобільного перевізника

Автомобільний перевізник повинен:

виконувати вимоги цього Закону та інших законодавчих і нормативно-правових актів України у сфері перевезення пасажирів та/або вантажів;

утримувати транспортні засоби в належному технічному і санітарному стані та забезпечувати їх зберігання відповідно до вимог статті 21 цього Закону;

забезпечувати контроль технічного і санітарного стану транспортних засобів перед виїздом на маршрут;

забезпечувати проведення медичного контролю стану здоров'я водіїв;

організувати проведення початкового та періодичного навчання водіїв згідно з вимогами законодавства;

забезпечувати умови праці та відпочинку водіїв згідно з вимогами законодавства;

забезпечувати проведення стажування та інструктажу водіїв у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту;

забезпечувати безпеку дорожнього руху;

забезпечувати водіїв відповідною документацією на перевезення пасажирів та/або вантажів.

Автомобільний перевізник зобов'язаний надавати безперешкодний доступ до службового приміщення та документів, які зберігаються у такому приміщенні, особам, уповноваженим на здійснення заходів державного нагляду (контролю).»;

6) доповнити Закон статтями 34¹ — 34² такого змісту:

«Стаття 34¹. Менеджер (управитель) з перевезень

Менеджер (управитель) з перевезень повинен мати бездоганну ділову репутацію та достатній рівень професійної компетентності, що підтверджується дійсним свідоцтвом професійної компетентності.

Менеджер (управитель) з перевезень автомобільного перевізника фактично та на постійній основі управляє діяльністю з перевезення пасажирів та/або вантажів, та є керівником, власником (співвласником), працівником автомобільного перевізника, а у випадку, коли автомобільним перевізником є фізична особа-підприємець, — цією особою, або виконує обов'язки менеджера (управителя) з перевезень на договірних засадах, а також перебуває в Україні не менше 185 днів (включаючи день приїзду та від'їзду) протягом року.

Менеджер (управитель) з перевезень може залучатися автомобільним перевізником на договірних засадах відповідно до законодавства.

Договір з менеджером (управителем) з перевезень повинен містити:

перелік завдань та обов'язків щодо управління діяльністю автомобільних перевезень, перевірки договорів та документів щодо транспортної діяльності, документів бухгалтерського обліку, товаросупровідних документів, документів щодо режиму праці та відпочинку водіїв, технічного стану транспортних засобів;

відповідальність менеджера (управителя) з перевезень;

питання щодо охорони праці, пожежної безпеки, безпеки перевезень.

Менеджер (управитель) з перевезень може здійснювати одночасно управління не більш ніж чотирма автомобільними перевізниками, із загальною максимальною кількістю автомобільних транспортних засобів, що не перевищує п'ятдесят одиниць.

Менеджер (управитель) з перевезень діє в інтересах автомобільного перевізника, виконує покладені на нього обов'язки особисто та несе відповідальність відповідно до договору та законодавства.

Менеджером (управителем) з перевезень не може бути особа, засуджена за злочини у сфері господарської діяльності, у тому числі пов'язані з контрабандою, злочини проти безпеки руху та експлуатації транспорту, злочини проти довкілля, злочини проти авторитету органів державної влади, органів місцевого самоврядування, об'єднань громадян, злочини у сфері обігу наркотичних засобів, психотропних речовин, їх аналогів або прекурсорів, злочини у сфері службової діяльності, злочини проти волі, честі та гідності особи, судимість з якої не знята або не погашена в установленому законом порядку.

У випадку втрати менеджером (управителем) з перевезень бездоганної ділової репутації центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику з питань безпеки на наземному транспорті, вносить відомості про втрату бездоганної ділової репутації до державного реєстру автомобільних перевізників.

Стаття 34². Перевірка рівня професійної компетентності менеджера (управителя) з перевезень

Перевірка рівня професійної компетентності менеджера (управителя) з перевезень здійснюється у навчальному центрі з підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів, призначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту, шляхом складання іспиту відповідно до порядку підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів, діяльність яких пов'язана з наданням послуг автомобільного транспорту.

Порядок підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів, діяльність яких пов'язана з наданням послуг автомобільного транспорту затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту.

Вимоги до навчального центру з підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів визначаються порядком підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів, діяльність яких пов'язана з наданням послуг автомобільного транспорту.

Здійснення державного нагляду (контролю) за діяльністю навчального центру з підвищення кваліфікації керівників і спеціалістів покладається на центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері транспорту у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.»;

7) частину другу статті 53 виключити;

8) статтю 59 викласти в такій редакції:

«Стаття 59. Міжнародний автомобільний перевізник пасажирів та/або вантажів

Резиденти України, які здійснюють міжнародні перевезення пасажирів чи вантажів, повинні мати передбачену законодавством документацію та забезпечувати всі види обов'язкового страхування, передбачені законодавством України.

Нерезиденти України, які здійснюють регулярні, нерегулярні та маятникові (човникові) перевезення пасажирів у міжнародному сполученні по території України, повинні забезпечити необхідні режими праці і відпочинку водіїв, контроль стану їх здоров'я, а також контроль технічного, санітарного та екологічного стану автобуса перед виїздом на маршрут.

Право на здійснення міжнародних перевезень пасажирів транспортними засобами надається водіям, яким виповнився 21 рік.

Право на керування автобусами на міжнародних маршрутах мають водії, які останні три роки працюють водіями автобусів.»;

10) доповнити Закон статтею 60¹ такого змісту:

«Стаття 60¹. Відповідальність за порушення порядку провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом

Провадження господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом без одержання ліцензії відповідно до закону чи здійснення таких видів господарської діяльності без одержання дозволу, іншого документа дозвільного характеру, якщо його одержання передбачене законом, -

тягне за собою накладення штрафу на суб'єкта господарювання від однієї тисячі до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу, що став знаряддям вчинення правопорушення, незалежно від того, чи належить він правопорушнику на праві власності.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення, або правопорушення пов'язані з отриманням доходу у великих розмірах, -

тягнуть за собою накладення штрафу від двох тисяч до п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з оплатним вилученням транспортного засобу, що став знаряддям вчинення правопорушення, незалежно від того, чи належить він правопорушнику на праві власності.

Здійснення господарської діяльності з перевезення пасажирів та/або вантажів автомобільним транспортом з порушенням умов ліцензування, -

тягне за собою накладення штрафу на суб'єкта господарювання у розмірі від двохсот до п'ятисот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною третьою цієї статті, вчинені особою, яку протягом року було піддано адміністративному стягненню за таке саме правопорушення, або правопорушення пов'язані з отриманням доходу у великих розмірах, -

тягнуть за собою накладення штрафу від п'ятисот до тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Надання суб'єктом господарювання органу ліцензування недостовірної інформації щодо відповідності ліцензійним умовам -

тягне за собою накладення адміністративно-господарського штрафу від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Примітка. У цій статті отримання доходу у великих розмірах має місце, коли його сума у тисячу і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.

Право складати протоколи про правопорушення, передбачені цією статтею, мають уповноважені на те посадові особи органу ліцензування на автомобільному транспорті.

Справи про правопорушення, передбачені частинами першою та другою цієї статті розглядаються виключно у судовому порядку. Оплатне вилучення транспортного засобу, що став знаряддям вчинення правопорушення, може бути застосоване за рішенням суду у випадках, обсязі та порядку, що визначається цим та іншими законами України.

Справи про правопорушення, передбачені частинами третьою, четвертою, п'ятою цієї статті, розглядають уповноважені на те посадові особи органу ліцензування на автомобільному транспорті.

Адміністративно-господарські санкції застосовуються відповідно до закону центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері організації примусового виконання рішень судів та інших органів (посадових осіб), і зараховуються до Державного бюджету України.».

2. У Законі України «Про ліцензування видів господарської діяльності» (Відомості Верховної Ради України, 2015 р., № 23, ст. 158; 2016 р., № 4, ст. 40):

1) у частині першій статті 7:

пункт 24 викласти в такій редакції:

«24) перевезення пасажирів, небезпечних вантажів та небезпечних відходів річковим, морським, залізничним та повітряним транспортом, перевезення небезпечних вантажів та небезпечних відходів автомобільним транспортом;»;

доповнити частину пунктом 24¹ такого змісту:

«24¹) внутрішні та міжнародні перевезення пасажирів, вантажів автомобільним транспортом з урахуванням особливостей, визначених Законом України «Про автомобільний транспорт».»;

2) статтю 20 викласти в такій редакції:

«Стаття 20. Відповідальність за порушення законодавства у сфері ліцензування під час провадження господарської діяльності

1. За провадження виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню, без ліцензії чи у період зупинення дії ліцензії повністю або частково. невиконання ліцензіатом розпорядження про усунення порушень ліцензійних умов, порушення ліцензіатом строку повідомлення про всі зміни даних, зазначених у заяві та документах, а також за наявності контролю за діяльністю ліцензіата у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції», резидентами держав, що здійснюють збройну агресію проти України, у значенні, наведеному у статті 1 Закону України «Про оборону України», суб'єкти господарювання притягаються до адміністративної відповідальності, передбаченої Кодексом України про адміністративні правопорушення та адміністративно-господарські санкції, визначені Законом України «Про автомобільний транспорт».

2. У разі відсутності ліцензійних умов провадження відповідного виду господарської діяльності, що підлягає ліцензуванню відповідно до закону, відповідальність за провадження такої господарської діяльності без ліцензії не застосовується.

3. За порушення законодавства у сфері ліцензування посадові особи органу ліцензування несуть адміністративну, матеріальну або дисциплінарну відповідальність.».

II. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Вимога щодо ліцензування господарської діяльності з внутрішніх перевезень вантажів вантажними автомобілями, причепами та напівпричепами застосовується починаючи з 1 січня 2023 року.

3. Ліцензії на право провадження діяльності з перевезення пасажирів, вантажів автомобільним транспортом видані до 01 січня 2021 року зберігають чинність за умови надання органу ліцензування документів на підтвердження автомобільним перевізником належного фінансового стану, свідоцтва професійної компетентності до 01 березня 2022 року.

4. Автомобільні перевізники, які отримали ліцензію на право провадження діяльності з перевезення пасажирів, вантажів автомобільним транспортом до 01 січня 2021 року вважатимуться такими, що мають бездоганну ділову репутацію.».

5. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

